

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

Punctum VI. Qualiter viva vocis Oracula revocata fuerint à Gregorio XV. &
Urbano VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

dum: quod revocatis privilegiis unius Ordinis, non ob id alij Ordines manent illis privati, nec revocata sunt respectu aliorum, cum illo Ordine communicantium; etiam si illi Ordini, cui revocata sunt, fuerint primo, & per se concessa, & aliis per communicationem: eo quod communicatio privilegiorum, privilegium sic facit proprium Ordinis communicantis, ut ille illud possideat, independentem ab Ordine, cui per se fuit illud concessum: & sic in conservari non dependet à prio i. Pellizzar. tract. 8. cap. 1. sect. 6. num. 104. Bordonus resolut. 51. num. 132. Miranda in Manuali. tom. 2. quest. 42. art. 5. Suarez lib. 8. cap. 76. num. 14.

PUNCTUM VI.

Qualiter viva voce Oracula revocata fuerint à Gregorio XV. & Urbano VIII.

Agenda in hoc puncto proponuntur.

49. **H**ic solet ab aliquibus tractari de diversis revocationibus, diversis factis temporibus, quod longissimum esset percurrere. Sed quia celebres sunt aliqua, & generales, ac passim obvia; de illis est nobis pro exacta hujus materiae notitia agendum. De privilegiis à Tridentino revocatis, an possint illis uti in conscientia Regulares late egimus cap. precedenti punct. 8. Quare modo de celebri revocatione Oraculorum, facta à Gregorio XV. & Urbano VIII. disputabimus, quia passim plura Ora-

cula citata reperies, & stat inter Authores dissidium, an sint, nec ne revocata? Et quia hæc materia adeo frequens, & necessaria est, conveniens duximus, aliquantulum in ea immorari: ad quam nobis hoc tractatu, & aliis passim recurrendum erit: & sic hoc punctum in tres §. dividemus. In primo quæ sunt certa, & communia apud Authores exponemus. In secundo, & tertio duplicem gravissimam difficultatem circa hanc materiam discutiemus.

§. I.

In quo differat Oraculum à Bullato privilegio, & quæ sint Oracula, quæ certo non sunt à dictis Pontificibus revocata?

50. **S**ciendum igitur est privilegia Bullata, ab eis, quæ ore tenus conceduntur, & oracula nuncupantur, non differre in eo, quod inæqualem habeant valorem; habent enim æqualem valorem ad omnia: quia sive scripto, sive absque eo, gratiam Pontifex impendit, nihil de gratia tollit: & sic Leo X. (teste Rodriguez tom. 1. quest. Regular. questione 7. articulo 7. in fine. & tom. 3. questione 22. art. 1.) concessit, seu declaravit in gratiam Fratrum Minorum: *Quod non sunt minoris efficacia concessa illis per Oracula, quam si per Bullam, vel Breve concessa forent.* Atque idem docet Sanchez lib. 8. de matrimonio disputatione 29. numero 4. Lezana 3. parte summ. verb. gratia, numero 13. & verb. Oracul. num. 2.

Aa

num. 2.

numero 2. Bassæus verb. privileg. 1. num. 8. Peyrin. de Oracul. privileg. Minor. ad Constitut. Julij II. Constitut. 17. §. 1. num. 1. Donatus tractat. 15. de Oracul. questione 3. num. 1. N. Pr. Petrus ab Angelis disputatione 8. sect. 1. numero 1. & 3. Differunt tamen in eo, quod privilegia Bullata necessario petunt scripturam manu Papæ subscriptam; oracula vero non; sed solum ut constet, quod ore fuerint concessa. Unde si duo testes concessioni ad fuerint, qui de illa testificari possint, etiam pro foro externo valebunt: sin minus, si constet privilegiato de tali concessione, valebunt pro foro conscientiae, non pro externo. Ob idque Leo X. concessit, seu declaravit pro Fratribus Minoribus, ut in foro conscientiae possint secure frui omnibus indultis Sibi à sede Apostolica concessis, prout in libris Ordinis reperiuntur, Donatus questione 2. num. 6. Bordon. resolut. 3. 1. questione 1. num. 7. Pr. Petrus ab Angelis num. 1. Lezana verb. Oracul. num. 4. Portel. in dub. Regul. verb. Oracula, num. 2. Emanuel Rodriguez tom. 1. questione 7. art. 3. & tomo 3. questione 22. art. 1. & 3. Hieronym. Rodriguez respons. 117. & alij. § Sed revocatis alijs privilegijs, non revocantur Oracula nisi specificentur, ut diximus num. 40. & tenent Lezana, Peyrin. Portel. & alij.

Revocatio-
facta à
Grego-
& Uba-
no VIII.

§ 1. Sciendum est secundo: quod Gregorius XV. anno Domini 1622. die 2. Julij, Bulla, quæ incipit; *Romanus Pontifex in specula*, revocavit omnia Oracula à se, & à Suis Prædecessoribus usque ad illud tempus concessa, nisi illa, quæ authentica essent, & ma-

nu alicujus Cardinalis subscripta, vel concessa ad instantiam Regum. Sed quia circa hoc plures emergebant difficultates, postea Urbanus VIII. anno 1631. die 20. Decembris, Constitutione quæ incipit: *Alias felicis recordationis*: quæ ad verbum reperitur apud Lezana tom. 2. verb. *Oracula viva vocis*, numero 3. & Laurentium de Peyrinis, tom. 3. privileg. Minorum cap. 12. in additamentis ad Constitut. Urbani VIII. Constitut. 18. confirmavit, innovavit, & ampliavit eandem revocatoriam, revocans etiam Oracula, quæ Gregorius XV. exceperat, Quam Constitutionem postea idem Urbanus VIII. in appendice ejus temperavit, declarans suam revocatoriam, non comprehendere Oracula expedita per illos Pontificis Officiales, quibus ratione munerum suorum, antea de Summi Pontificis Oraculis fides præstari solebat: ut testantur Authores infra citandi, & in ipsa constitutione videri potest. Qui autem sint dicti Officiales, annotatur in *extravagant. ad Regimen de Præbendis, & Dignitatibus*. Ut Camerarij, Vicecancellarij, Notarij, &c. inter quos annumerandus est Eminentissimus Cardinalis Protector, licet in dicta extravaganti non ponatur; quia verè est Officialis Papæ, & inter Ministros ejus computandus: qui in Religionem sibi commissam, ut talis, jurisdictione exercet, Cujus assertis in hac parte, fides omnino est præstanda. Peyrin. in *formular. pralator. Regular. littera Z. cap. 3. in appendice ad Urbanum VIII.* Donatus tract. 16. de Oracul. quest. 12. Pr. Petrus ab Angelis disp. 8. sect. 2. num. 3.

§ 2. Tertio

propo-
nuntur.

Oracula,
quæ sunt
meræ
declara-
tiones;
vel in-
dulgen-
tias con-
cedunt,
non sunt
revocata

52. Tertio sciendum est, sub di-
ctis revocationibus non comprehen-
di primo Oracula, quæ sunt meræ de-
clarationes vel decretorum Pontifi-
ciorum, vel Concilij Tridentini in
favorem regularium: quia tales de-
clarationes non censentur privilegia,
aut indulta Pontificum; sed manife-
stant id, quod in Decretis, Bullis, &
indultis continetur: & solum revo-
cantur gratiæ, quæ aliquam faculta-
tem concedebant; ut constat ex ipsi-
us revocatoriis, & ex sine potissimo illa-
rum. Bordon. *resolut.* 31. q. 7. num. 7.
Pellizzar. *tract.* 8. cap. 1. *sect.* 5. num. 130.
Bassæus *verb. privilegium* 1. num. 8. Pr.
Petrus ab Angelis *disp.* 8. *sect.* 3. num. 1.
Peyrin. *tom.* 2. *ad Constit.* 8. Pauli V.
Lezana *tom.* 2. *verb. clausul.* num. 5.
Alphonfus de Leon. *tract.* de *Jubileo*
part. 1. *quest.* 6. num. 247. § Secundo
non comprehenduntur indulgentiæ
vivæ vocis Oraculo concessæ: quia
indulgentiæ in odiosis (qualis revo-
catio censetur) non veniunt nomine
indultorum, privilegiorum, seu gra-
tiarum; eo quod indulgentia est quæ-
dam absolutio, seu relaxatio pœnæ
debitæ, & non est facultas aliquid
agendi, vel non agendi, quam privi-
legium, seu gratia specialiter signifi-
cant. Vel certè ut inquit Suarez *lib.* 8.
de leg. cap. 4. circa finem, est quædam
spiritualis elemosyna, de Thesau-
ro Christi per dispensationem ejus fa-
cta, medio Pontifice: elemosyna au-
tem non est privilegium; sed purum
beneficium alterius rationis; sed in
præfatis revocationibus Oraculo-
rum non exprimuntur indulgentiæ;
sed privilegia, facultates, & indulta;

non ergo in eis revocantur Oracula
indulgentias concedentia. Sic Lezana
num. 5. Bordonus *num.* 4. Pellizzar.
num. 133. Petrus ab Angelis *num.* 2.
Peyrin. *ad Constitut.* Urbani VIII. *cap.*
12. num. 1. Suarez *lib.* 8. *de legib.* *cap.* 9.
numero 10. & 11. Rodriguez *tom.* 2.
quest. 98. *art.* 4. Bartholom. à S. Fausto
lib. 2. *de Jubil.* & *anno sancto questione*
79. Prado *tom.* 1. *cap.* 5. *questione* 6. §
3. numero 17. Diana 5. *part.* *tract.* 14.
resolut. 17.

53. Tertio non comprehenduntur Oracula
in dictis revocationibus, privile-
gia, pro omnibus fidelibus, seu pro
omnibus Ecclesiasticis concessa; si-
quidem in dictis revocatoriis, solum
exprimuntur privilegia, quæ non
concessa quibusvis Collegijs, Capi-
tulis, Ordinibus tam Mendicantium,
quam non Mendicantium, Societa-
tibus, etiam Societati Jesu, Congre-
gationibus, Eorum Præpositis, De-
canis, Magistris, Ministris, Prælatis,
Prioribus, Ministris, Generalibus, vel
Provincialibus; non vero privilegia
pro omnibus fidelibus, vel pro om-
nibus Ecclesiasticis concessa. Sic Do-
ctissimus Noster Stratus in *instruct.*
pro Carmelitâ cap. 20. num. 8. & 9. N.
Lezana in *summ. verb. Oracula* num. 5.
& *verb. Officium Divin.* num. 12. & 13.
N. Pr. Petrus ab Angelis in *specul. pri-
vileg. disputatione* 8. *sect.* 3. num. 5. § Et
inde probat N. Doctissimus Lezana,
gratiam factam à Leone X. vivæ vo-
cis Oraculo pro recitantibus Offi-
cium Divinum, ut quicumque dixe-
rit orationem illam, quæ in principio
Breviarij novissimi ponitur, videlicet,
Sacrosancta, & individua Trinitati, &c.

consequatur remissionem omnium defectuum in Officio Divino recitando, humana fragilitate commissorum, in suo robore manere, nec esse revocatam; quia fuit indultum pro omnibus Ecclesiasticis concessum.

Limitatio præcedentis doctrinae.

54. Sed hæc doctrina debet intelligi de gratis, seu privilegijs concessis primo, & per se ipsis fidelibus, non vero de concessis alicui Religioni, Communitati, vel particulari, licet in utilitatem fidelium concedantur. Aliter facultas verbi gratia, concessa aliquibus Regularibus absolvendi, vel dispensandi cum omnibus fidelibus in reservatis, per vivæ vocis Oraculum concessa non esset revocata; siquidem in favorem omnium fidelium fuit expedita, quod à veritate est prorsus alienum: aliàs etiam multa vivæ vocis Oracula, concessa Religiosis, aut personis alicujus Communitatis, concedentia facultatem absolvendi, seu dispensandi in reservatis, non essent revocata: quod est contra mentem Pontificum, & Doctorum, qui hunc modum sequuntur. Si tamen daretur aliquod Oraculum concedens omnibus visitantibus talem Ecclesiam, vel Sanctuarium, vel recitantibus tales, vel tales orationes, ut possint absolvi à reservatis, vel dispensari in illis; cum talis facultas esset primo, & per se concessa omnibus Fidelibus, & secundo, seu indirectè Confessoribus talis loci, per dictas Bullas Gregorij XV. & Urbani VIII. non revocaretur, quemadmodum privilegium Cruciatæ concedens, ut à reservatis possint accipere illam, absolvi: quia conceditur primo &

per se non Confessoribus; sed Fidelibus accipientibus Bullam: si esset dumtaxat Oraculum, non esset in dictis revocatorijs comprehensum.

55. Sed inquit, an privilegium concessum per Bullam uni Religioni, & alteri communicatum solum per Oraculum, revocatum sit per dictas revocatorias, respectu illius Religionis, cui fuit solum per Oraculum concessum? Respondetur negativè: Tum, quia privilegium per Bullam concessum uni Religioni, sed communicatum alteri per vivæ vocis Oraculum, jam non sapit naturam Oraculi, sed remanet ut concessum per Bullam, licet quoad modum concedendi sit sine scriptura: nam communicate uni Religioni privilegia alicuius, idem est ac eam illi concedere, sicut concessa fuerant priori Religioni. Tum etiam, quia dictum Oraculum, jam sortitum fuerat suum effectum tempore revocationis, qui fuit facere proprium, privilegium Bullatum alienum: & semel jam hoc effectu sequuto, non revocatur Oraculum, ut §. 3. declaravimus. Ita Bordon. *resolut. 31. n. 6.* Lezana *tom. 2. verb. Oracula, num. 8.* Petrus ab Angel. *disputatione 8. sect. 5. num. 1.* Peyrin. *tom. 3. privileg. cap. 21. ad Constitut. 18. Urbani VIII. in additionib.* Turianus *in select. part. 2. disp. 16. dub. 5.* Et eodem modo philosophandum est, casu, quo per Oraculum confirmarentur aliqua privilegia Bullata invalida ex quavis causa ante revocatorias: quia effectus proprius, & unicus talis Oraculi foret revalidare privilegia cassata: ergo cum tale Oraculum jam
forti-

Privilegium per Bullam uni concessum, & alteri per Oraculum communicatum, revocatum non est ullo modo.

sortitum fuerit suum effectum ante revocatorias, minime foret sub illis comprehensum, ut ex dicendis §. 3. amplius innotescet.

§. II.

An privilegia viva vocis Oraculo concessa & postea confirmata per Bullas, transferantur in privilegia Bullata, taliter, quod per revocationes dictas oraculorum non sint revocata?

Dupliciter potest vivae vocis Oraculum confirmari per Bullam Pontificiam.

56. **H**Æc est præcipua difficultas hujus materiæ: quia plura, quæ per Oracula erant concessa, ante generalem revocationem Oraculorum, de qua egimus, fuerant per Bullas Pontificias confirmata. Et est magnum inter Authores dissidium, an talia privilegia oretenus solum concessa; sed per Bullas postea confirmata, sub dicta revocatione comprehendantur? aliquibus id negantibus, aliis affirmantibus? Sed pro intelligentia supponendum est primo: quod dupliciter potest Pontifex privilegium oretenus concessum, iterum per Bullam concedere, seu confirmare. § Primo: quando Pontifex nulla mentione facta, neque in specie, neque in genere de concessis per vivae vocis Oracula, eadem concedit per Bullam: & tunc planum est non comprehendi in dictis revocatoriis privilegium simili modo concessum: sed in tali eventu gratia concessa prius per Oraculum, & postea per Bullam, sine mentione, quod prius fuerit Oraculum, est valida, adhuc post gene-

ralem illam Oraculorum revocationem; non quatenus per Oraculum concessa; sed quatenus per Bullam independentem ab Oraculo expedita. Sit exemplum: habent Superiores Regulares privilegia per vivae vocis Oraculum, dispensandi cum suis subditis in recitatione officij divini ratione infirmitatis, prædicationis, lectionis, &c. sed postea idem concesserunt per Bullas, nulla mentione facta Oraculorum Clemens VII. & Paulus III. in quo casu Oraculum præcedens circa illam materiam, se habet tanquam si non esset; quia nec juvat, nec movet: & hujus generis sunt multa alia, quæ cum simpliciter sint per Bullas concessa, independentem ab Oraculis, non revocantur per revocationes Oraculorum: quod omnes docent. § Secundo, quando Pontifex confirmat Oraculum præcedens, cum illius expressa mentione, sive in genere omnes gratias oretenus solum concessas confirmando, seu de novo concedendo; sive in specie hoc vel illud Oraculum nominando, vel illius tenorem in Bulla inserendo. De his Oraculis secundi generis sic per Bullas confirmatis, præsens procedit disceptatio.

57. Secundo supponendum est: Confirmatio quod multi Pontifices, ante, & post dictas revocatorias Gregorij XV. & Urbani VIII. confirmarunt, & innovarunt omnia privilegia, etiam oretenus solummodo concessa Religiosis, ex certa scientia, motu proprio, & de plenitudine potestatis; imo cum clausulis: *quorum tenores*. Quod fecit Paulus III. constitutione: *Ex Clement.*

mens, apud Confectium pagin. 185. Gregor. XIII. constitut. *Ex benigna*, apud eundem Confectium pagina 247. Sixtus V. constitut. *Esi Mendicantium*. Confect. pag. 176. Clemens VIII. Constitut. *Ratio pastoralis Officij*, anno 1597. apud Confect. pagina 286. pro Minoribus ad instantiam R. P. Joannis Baptistæ Malles Commissarii generalis. Et idem fecit cum magna amplitudine pro Dominicanis Paulus V. die 23. Maij anno 1605. & idem Paulus V. die 3. Aprilis anno 1610. Idem, & cum eadem amplitudine concessit in Constitutione pro nobis Carmelitæ Excalceatis expedita, prout habetur in nostro compendio, Bulla 4. Pauli V. num. 13. Imo ipse Gregorius XV. die 16. Octobris anno 1621. in Bull. incip. *In Apostolica*, Theatinis confirmavit omnia privilegia, etiam oretenus, pro illis aut aliis Religionibus concessa, prout refert Pelliz. tract. 3. cap. 1. sect. 5. num. 131. Ex quibus habemus ferè nulla Oracula concessa Religionibus dari, usque ad diem 23. Maij 1605. juxta Bullam Pauli V. pro Dominicanis concessam, vel usque ad diem 3. Aprilis anno 1610. juxta Bullam ejusdem Pauli V. pro nobis expeditam. Imò usque ad 16. Octobris anno 1621. juxta Bullam Gregorii XV. pro Theatinis, quæ non inveniuntur innovata, & confirmata per Bullas Pontificias, cum clausula *ex certa scientia, de plenitudine potestatis, &c.* Quæritur ergo modò an dicta Oracula, etiam in Bullis confirmata, sint sub revocationibus generalibus comprehensa

58. Negat prima sententia privilegia oretenus concessa, per hoc, quod per Bullas Pontificias confirmantur, transire in privilegia Bullata: sed affirmat adhuc intra limites Oraculorum contineri: ob idque comprehensa esse in revocatione generali Oraculorum, facta à Gregorio XV. & Urbano VIII. etiamsi ante talem revocationem essent per Bullas dictas confirmata. Quæ sententia tribus validissimis fundamentis fulcitur. Primum est: nam post confirmationem etiam *ex certa scientia, de plenitudine potestatis, quorum seniores, pro inferioribus, et si de verbo ad verbum, &c.* non mutatur natura, & conditio ejus, quod confirmatur, nec transire in alienam naturam, nec accipit novum esse, ab eo, quod habebat: nam confirmatio, ut dicemus puncto sequenti, est acquisiti juris roboratio, eo, quod privilegium intra suam naturam roborat, & stabilit: & si aliqua ratione cessaverit vel fuerit deperditum, vel diminutum; illud in suo esse, & intra suam naturam innovat, & primo valori restituit: ergo Bulla confirmans Oracula, non extrahit illa à ratione Oraculorum; sed intra suum esse, suamque rationem Oraculorum confirmat: ut si forte aliqua via suum robur, & virtutem amiserint, ad primum vigorem redeant; ergo non facit illa privilegia Bullata; sed intra naturam privilegij oretenus concessi relinquit: cum ergo omnia Oracula in dictis revocatoriis continentur, etiam ista continentur; tamen per Bullas confirmata, quæ non ob id transeunt in privilegia Bullata.

Senten-
tia affi-
mans O-
racula
confir-
mata pe-
Bullata-
se revo-
cata pro-
ponitur.

lata. § Confirmatur hoc: nam confirmatio privilegiorum per Bullam concessorum, solum dat novum jus, novumque valorem privilegij Bullatis extinctis, tantum intra tuam naturam: & ideo quæ merè gratiosa erant, remanent gratiosa; quæ onerosa, onerosa; quæ remuneratoria, remuneratoria; Non vero transeunt per confirmationem ex uno genere in aliud: ergo similiter, quando per Bullam confirmatur Oraculum, solum renovat, & restituit illud intra naturam Oraculi, quin faciat illud in naturam privilegij Bullati transire: ergo, &c.

Eadem sententia amplius probatur, 59. Secundo eadem sententia probatur: quia ex Bullis revocatoriis Gregorij XV. & Urbani VIII. constat revocari omnia Oracula, quomodocumque concessa, & confirmata, ut patet ex illis verbis Gregorij XV. (& eisdem quoad intentum utitur Urbanus VIII. in sua revocatoria) non obstantibus, &c. sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritatoriis, & aliis decretis in genere, & in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & confirmatis, & innovatis, &c. specialiter, & expressè derogamus. Ubi illa clausula quomodocumque confirmata, & innovata, sub quibuscumque tenoribus, & formis; etiam illa, quæ confirmata, & innovata sunt per Bullas Antecessorum, voluit comprehendere: ergo similia Oracula adhuc confirma-

ta, & innovata per Bullas, sub dictis revocatorijs comprehenduntur.

60. Tertio, quia manifestè sequitur ex opposita sententia, quod frustraneæ, & nugatoriæ prorsus reddentur revocatoriæ istæ universalissimæ, & gravissimæ Gregorij XV. & Urbani VIII. siquidem si sub eis non comprehenduntur Oracula per Bullas confirmata, vix ulla darentur Oracula, ad quæ extenderentur, & in quibus revocandi effectum sortirentur. Nam ut diximus num. 5. ferè omnia privilegia omnium Ordinum Regularium sive per se primo directè, sive per communicationem fuerint confirmata, usque ad annum 1621. die 16. Octobris: cum ergo revocatio facta à Gregorio XV. fuerit anno 1622. die 2. Julij, inter revocationem, & concessionem solum octo menses intercesserunt, in quibus non constat Gregor. XV. aliquod Oraculum concessisse, qui post suam revocationem non vixit per annum integrum, Cui immediatè successit Urbanus VIII. & ante suam revocatoriam nullum constat Oraculum concessisse: si ergo nulla Oracula, per Bullas præcedentes confirmata, revocata sunt ab illis, vix aliquid est assignabile, cui per dictas revocatorias derogetur: ergo remanerent omnino frustraneæ, & frivolæ juxta doctrinam oppositam. Hanc sententiam probabilissimam docent, Quintana & Vennas in Theolog. moral. tom. 1. tract. 9. singul. 3. num. 1. Diana 10. part. tract. 4. § 14. miscellan. resolut. 24. quamvis 5. part. tract. 14. resolut. 17. judicium in hac parte suspendat.

pendat. Bordon. *resolut.* 31. num. 5. N. Petrus ab Angelis *disp.* 8. *sect.* 3. à num. 11. Donatus *tract.* 16. q. 3. per totam. Martinez à Prado *tom.* 1. *Moral. cap.* 5. q. 6. §. 3. per totum. Juniperus à Drepano Ordinis Minorum *in defens. juris Pontif. disp.* 3. *quest.* 1. *cap.* 1. Theophilus Alarius *canon. conscient. lib.* 4. *verb. privilegium*, n. 31. Rocafol. *tom.* 2. *part.* 3. *lib.* 7. c. 6. num. 44. Portel. *tom.* 2. *respons. casu* 13. & alij.

Oracula
coi fir-
mata per
Bullas,
non re-
vocan-
tur per
genera-
lem O-
raculo-
rum re-
vocatio-
nem.

61. Sed licet hæc sententia sit valde probabilis, non minus probabilem arbitramur illam, quæ dicit oracula confirmata per Bullas, transire per hoc in privilegium Bullatum; ideoque non cassari, aut revocari per dictas revocatorias; & probatur sic: quia hoc ipso, quod Oraculum confirmetur per Bullas Pontificias, jam non est purè Oraculum, sed induit naturam privilegij Bullati: sed privilegia Bullata in dictis revocatoriis non comprehenduntur: ergo nec Oraculum jam per diploma Pontificum confirmatum. Minor, & consequentia constant: major autem probatur: Tum, quia in hoc differt Oraculum purè tale à privilegio Bullato, quod illud oretenus conceditur absque scriptura; hoc in scriptis datur, manu Pontificis subscriptum, ut initio hujus Puncti dicebamus; sed hoc ipso quod Oraculum sit innovatum, & confirmatum in Bulla, jam in illa est privilegium scriptis traditum, & manu Papæ subscriptum: ergo jam desinit esse purè Oraculum, & transit in privilegium Bullatum. Tum etiam: quia esse privilegium Bullatum, vel Oraculum sunt differentia acci-

dentales ad rationem privilegij; quia ut dicebamus num. 50. utraque in concessione, robore, & virtute conveniunt, & solum penes hoc, quod est esse scriptum, vel non, discriminantur: ergo hoc ipso quod Oraculum tradatur scripturæ, quod fit cum in Bullis confirmatur, & ponitur, maxime si in illis tenor illius inferatur; jam non est pure oraculum, (hoc est) oretenus præcisè concessum; sed Bullatum, id est, in scriptis communicatum. Tum denique: quia licet privilegium non habeat rationem Canonis, nec Legis communis; tamen hoc ipso, quod in Corpore juris inferatur, participat rationem Juris Communis, & potius Canon, & lex communis, quam privilegium nudum nuncupatur: quia de ratione Canonis, & Legis Communis est, esse in Corpore juris insertum: ergo, quia de ratione privilegij Bullati est, tradit à Principe in scriptis, hoc ipso, quod Oraculum per Bullam tradatur in scriptis, desinit esse Oraculum purum, & transit in privilegium Bullatum. Sic Lezana *in summ. verb. Oracula*, num. 7. Pellizzar. *tract.* 2. *cap.* 1. *sect.* 5. num. 13. Laurentius Peyrin. *tom.* 3. *privileg. cap.* 11. *ad Constitut. Urbani VIII.* n. 1. Leander à sanctissimo Sacramento Trinitarius *tom.* 2. *de sacrament. tract.* 9. *disput.* 24. *quest.* 16. Leander à Murcia Capuccinus *quest.* 20. *select. in cap.* 6. *Regula S. Francisci*, n. 3. Samuëlius Dominicanus *in praxi de sepulch. prelud.* 3. *appendicis*, num. 1. & sequentibus, N. Pr. Antonius à Spiritu sancto, Lusitanus *in direct. Regul. tract.* 2. *disp.* 1. *sect.* 1. num. 35. Philippus à sancto Antio-

pie

nio tract. de privileg. viva vocis Oracul. dub. 1. n. 15. Vidal in arca Theolog. moral. tit. 4. de iurisdic. in quasit. n. 15 & sequentibus. Hieronym. Garcia in politic. Regul. tom. 1. tract. 8. diff. 1. dub. 6. n. 6. Thomas Hurtado tom. 1. tract. 3. resolut. 9. n. 43. & tract. 12. c. 1. num. 1172. fol. 328. Escobar de Mendoza lib. 6. problem. 33. nu. 193. & 195.

Solvitur
primum
contra-
rium ar-
gumen-
tum.

62. Ad primum contrarium argumentum dicimus, quod licet confirmatio non mutet naturam privilegii, neque in alteram transferat, quando in confirmatione non ponitur aliquid pertinens ad alterius naturam, ut probant exempla in confirmatione adducta; at si in confirmatione additur aliquid pertinens ad alterius naturam, per illam confirmationem privilegium in illam alteram naturam transit; ut si privilegium extra Corpus Juris existens, confirmetur, per hoc quod in Corpore Juris inseratur, transit in naturam Canonis, & legis communis, quod antea non habebat. Et promissio simplex si confirmetur juramento, pertinet jam ad materiam Regionis, quamvis ex natura sua talem materiam non cerneret: quia per illam confirmationem additur aliquid de materia Religionis, & sic definit esse simplex promissio, & fit promissio jurata. Sic quia de natura privilegii Bullati est tradi in scriptis, hoc ipso, quod Oraculum per Bullam confirmetur, definit esse purè Oraculum, & transit in privilegium Bullatum. Quare solum probat argumentum, quod si Oraculum oretenus confirmaretur,

non mutaret suam naturam, sed intra illam innovaretur, & roboraretur: & si fortè esset deperditum, ad pristinum statum reduceretur, non verò quando per Bullam confirmatur: quia tunc additur ei id, quod est proprium privilegii Bullati.

63. Ad secundum dicimus Pontifices solum velle revocare illa Oracula, quomodolibet oretenus confirmata, seu quomodolibet confirmata per confirmationem, illa in ratione Oraculorum relinquentem; sed cum eorum intentio non sit privilegia Bullata revocare, ut etiam Adversarii admittunt, non fuit eorum mens illa revocare Oracula, quæ erant confirmata per Bullas, quomodo jam non erant Oracula; sed privilegia Bullata.

64. Ad tertium dicimus, non ob id dicendum fore reddi dictas revocatorias inutiles, aut frustraneas. Tum quia fortè erant aliqua Oracula ante Gregorium XV. & Urbanum VIII. expedita, vel ab ipsis Pontificibus concessa ante revocationem, quæ non erant per Bullas confirmata; quæ revocata, & cassata relinquuntur. Tum, & maximè, quia per hoc satisfactum fuit menti, & intentioni Pontificum, quam in talibus revocationibus habuerunt: Ipsi namque ob id omnia Oracula revocarunt, quia cum non essent scripta, nec authentica, erat maxima confusio in Ecclesia, & aliqui Oracula fingebant, nunquam à Papa expedita, illisque abutebantur, & nihil in tam gravi materia certum; sed omnia æquivocationibus, abusibus, & fallaciis ex-

Secundum
dum
Solvitur
argu-
mentum

Tertium
argumē-
tum cō-
trarium
solviunt.

positum: & ob id Gregorius XV. ex-
cepit à sua generali revocatione Ora-
acula, manu alicujus Cardinalis sub-
scripta; quia ob Authoritatem, & fi-
dem subscriptentis, cessabant incon-
venientia, quæ ipse in sua revocatione
intendebat evitare. Et licet Urbanus
VIII. hæc etiam revocaverit; excepit
tamen Oracula expedita per illos Of-
ficiales, quibus ratione munerum
suorum, antea de Summi Pontificis
Oraculo fides adhiberi solebat: quia
hoc ipso cessabat confusio, & consta-
bat de gratia à Pontifice concessa.
Cum ergo per hoc, quod Oraculum
sit per Bullam Pontificiam confir-
matum, & manu Pontificis subscri-
ptum omnis fides adhibenda sit illi,
hoc ipso, quod tenor ejus in Bulla in-
feratur, nec dubitari possit de illo, ces-
sant inconvenientia, & mens revo-
cantium salvatur. Et idem est quando
tenor verborum Oraculi ponitur in
Bulla virtualiter, & æquivalenter,
quod fit per verba; *quorum tenores,*
vel ex certa scientia, Et de plenitudine
Potestatis.

§. III.

*Qualiter Oracula, qua sortita sunt suum
effectum ante revocatorias, non sint
per illas abrogata?*

Status
difficul-
tatis pro-
ponitur.

65. PRO intelligentia difficultatis
supponendum est, quod Gre-
gorius XV. & Urbanus VIII. in suis
revocatoriis, hæc verba habent: *In
his videlicet, qua non sunt sortita suum*

*effectum, tenore presentium revocamus,
cassamus, tollimus, & abrogamus, &c.*
Ex quo sequitur, quod Oracula, quæ
sortita erant suum effectum, relin-
quunt in suo robore; nam exceptio
firmat regulam in contrarium: sed
quia ex vi dictæ clausulæ ortæ fue-
runt novæ difficultates circa illius in-
telligentiam, R. P. Fr. Dominicus de
Molina ex Ordine Prædicatorum,
qui munus Procuratoris Generalis
in Curia Romana gerebat, à sacra
Congregatione Episcoporum, &
Regularium, tam nomine suæ Reli-
gionis, quam aliam, petivit decla-
rari, an gratiæ, & privilegia viva Vo-
cis Oraculo concessa Generalibus,
Vicariis Generalibus, Procuratori-
bus Generalibus, Magistris, Præsen-
tatis, & eorum Ordinibus, quæ sorti-
ta erant effectum ante revocatio-
nem, licet effectus haberet tractum
successivum, manerent in suo robo-
re, & valida censerentur, uti in dicta
revocatoria non comprehensa, vel
aliqua indigerent revalidatione tam
in temporalibus, quam spiritualibus,
& tale accepit à sacra Congregatio-
ne responsum, ut refert Castellinus de
elect. cap. 5. num. 37. Peyrin. tomo se-
cundo, ad constitut. 3. Gregorii XV. nu-
mero 1. Sacra Congregatio Cardina-
lium negotiis Regularium præposita, Illu-
strissimo de Carmona deferente, præ-
dictas gratias, & privilegia in dicta
revocatoria constitutione non compre-
hendi, nullaque revalidatione indigere;
proindeque validas esse & fore, eisdem-
que securè uti Regulares posse censuit,
prout alias fuit responsum Roma die 2.
Aprilis Anno 1625. Quæ declaratio
com-

communiter à Doctoribus affertur, & admittitur.

Qualiter
aliqui
explicent
quòd O-
raculum
sit sorti-
tum suū
effectū.

65. Sed inter eos est non levis controversia in modo intelligendi, & explicandi dictam clausulam Bullarum, supposita dicta sacrae Congregationis declaratione. Aliqui rem istam ita explicant, quòd illa Oracula, quæ sortita sunt suum effectum in actu primario, & pro aliis actibus, imò pro ipso actu primario, habent tractum successivum; dicunt manere in suo robore quoad omnes: & per primum actum; intelligunt acceptationem gratiæ, facultatis, seu potestatis: & per secundarios exercitia illorum subsequenter. v.g. per vivæ vocis Oraculum habent Regulares à Pio V. ut possint cum viris, & mulieribus incestuosis, qui peccaverint cum consanguineis, de commissione Provincialis dispensare ad petendum debitum: Effectum primum sortitum fuit tale Oraculum, cum fuit à Regularibus admissum; qua admissione facta ante Oraculorum revocationem, cum non comprehendantur in illa, Oracula, quæ sortita fuerant ante revocationem effectū, etiam si habeant tractum successivum pro reliquis actibus, manent in suo robore pro illis: quia actus sunt successiva exercitia talis facultatis, ideo dicunt posse modò virtute illius Oraculi dispensare, sicut poterant ante Oraculorum revocationem, & idem est de aliis similibus casibus. Sic Leander à sanctissimo Sacramento *parte secunda de Sacramento, tractatu nono, de matrimon. disputatione 2. 4. questione 16.* qui nullum a-

lium pro se citat nisi Nostrum Lezannam *in summ. quest. Regular. capite tertio, num. secundo.* Sed ibi nec aliquod verbum de hac materia reperies, & solum agit de illa numero 21. Sed ut constat exemplis ab ipso adductis, loquitur in sensu à nobis infra explicando, ut ipse seipsum explicat *in secunda parte, verb. Oracula, num. 6. sine:* ubi conqueritur, quòd aliqui ipsum non intelligentes, in alio sensu ipsum adducunt, cujus verba infra adducemus. Sed cum Patre Leandro tenet Pater Donatus *tract. 16. quest. 4. de Oraculis, n. 2.*

66. Verum nobis hæc doctrina sic Præcedens doctrina
latè explicata, displicet: Nam ex ea sequitur revocationes dictas esse omnino fr. straneas, nullumque habere effectum. Tum quia cum omnes gratiæ, & facultates concessæ religionibus per vivæ vocis Oracula, ante ipsas revocationes fuerint acceptatæ, & multæ positæ in executione quoad aliquos actus; si hoc sufficit ut verificetur, quòd sortita sunt suum effectum pro tractu successivo, pro futuris temporibus; & nullæ istarum sub dictis revocationibus comprehenduntur; quid est quòd revocarunt dicti Pontifices? cum nullum daretur Oraculum, quando revocatoriæ editæ sunt, quòd non esset acceptatum vel à Religionibus, vel à Religiosis, & per consequens, quòd jam non sortitum esset suum effectum primariū? Unde sicut ex dicta doctrina colligit P. Leander, quòd Regulares possunt hodie dispensare in petitione debiti virtute Oraculi Pii V. quia jam erat ante revocatio-

Præcedens doctrina
rejecit.

nem acceptatum; poterat etiam inferre, quod possunt uti Oraculis pro dispensationibus, & absolutionibus, ijs, à Pontificibus concessis ante dictas revocatorias; siquidem ante illas, jam erant omnia ab illis acceptata; imò ferè omnia, quoad aliquos actus executioni mandata; & sic vix ullum remaneret Oraculum, quod esset sub illis revocationibus comprehensum.

Quando 67. Quare per Oracula, quæ sortita sunt suum effectum, & ob id in dictis revocationibus non comprehensa, etiam cum tractu successivo pro futuris temporibus, intelliguntur illa Oracula, quæ in suo effectu principali tantum habent unicum actum licet successivè transeuntem, vel certè unum principalem effectum cum pluribus actibus secundariis, cum illo necessarò connexis, & in futurum succedentibus; rem explico exemplis. Quidam Religiosus per vivæ vocis Oracula obtinuit à Pontifice gradum Magistri, seu Præsen. aut iste talis adhuc post dictas revocationes gaudet gradu accepto, & præminentis illi annexis quamdiu vivit, siquidem effectus principalis illius privilegii, est constituere graduatum in tali dignitate, & cum præminentis, exemptionibus, & honoribus illi annexis: & cum talis effectus completus sit ante revocationem, est jam illud Oraculum sortitum suum effectum ante illam, & sic pro executione effectuum subsequencium: quia necuntur illi dignitari, habet suum robur illud privilegium. § Aliud est exemplum de his, qui habent unum

effectum primarium, successivè transeuntem: Si quis per vivæ vocis Oraculum, haberet facultatem comedendi lactinia per totam quadragessimam, si postquam cœpit uti privilegio, v.g. transacta media quadragesima, adveniret revocatio Oraculorum; non ideo intelligeretur revocatum tale Oraculum, sed poterit uti illo per totam illam quadragessimam. Quia cum tale Oraculum habeat unicum actum successivè perficiendum per totam quadragessimam, semel sortito jam effectu ante revocationem, non manebit revocatum quoad complementum ipsius effectus, successivè perficiendi. § Sit aliud exemplum, demus quod ante revocatorias, per vivæ vocis Oracula, confirmata si erint aliqua privilegia Bullata, quæ erant per non usum extincta; tale Oraculum confirmatorium illorum privilegiorum, non intelligeretur revocatum, nec comprehensum in dictis revocationibus: quia suum effectum principalem, & unicum, nimirum confirmationem, & innovationem privilegiorum, sortitum fuit ante illas revocationes. Sic intelligunt dictam clausulam, simul cum declaratione sacre Congregationis Peyrin. tom. 3. privileg. ad constit. 3. Gregorij XV. n. 1. Petrus ab Angelis diff. 8. sect. 4. nu. 4. & diff. 2. sect. 3. à num. 12. Bordon. tom. 1. p. 2. de Oracul. resol. 31. n. 8. Castelinus de elect. cap. 5. n. 37. N. Lezans duplici loco supra citato specialiter in 2. part. verb. Oracula, num. 6. fine, ubi sic dicit: (Nota tamen, quod si aliquis Religiosus haberet per vivæ vocis Ora-

Ora-

Oraculum sibi concessum, facultatem, v. g. dispensandi, vel absolvendi quemlibet ad se venientem à casibus reservatis, & talem facultatem nondum exercuit, revocata censeri deberet per dictas Constitutiones, quia illa non est sortita suum effectum, neque habet tractum successivum per unicum solum actum, prout illum habent gratiæ relatæ in declaratione factæ Congregationis, sed per plures independentes ab invicem. *Quod dixerim contra aliquos, qui non rectè percepisse videntur id, quod loco relato dixi.*

PUNCTUM VII.

De confirmatione privilegiorum, sub qua forma, & modo fieri soleat?

Confir-
matio in
forma
commu-
ni, & ex
certa
scientia
explica-
tur.

68. **P**OST QUAM de privilegiis, & eorum cessatione mentionem fecimus, venit de confirmatione illorum agendum. Circa quam, quia modica est controversia, parum immorabimur. Igitur confirmatio diffinitur soleat: *Quod sit juris quasi roboratio.* Est enim illius natura, non dare novum esse, sed antiquum roborare, vel ad suum pristinum vigorem reducere. Duplex genus confirmationis communiter ab Authoribus assignatur, ex cap. *diversitatis, de concess. prebenda, cap. i. de transact. cap. veniens, eod. tit. una in forma communi, ut quando confirmatur privilegium antea concessum, sitte alio examine, & distinctiori notitia illius, sed cum sola*

cognitione confusa privilegii, quod simpliciter prout facer proponitur, ut antea concessum erat: & sic confirmatur sine aliqua forma speciali, solum in forma communi. Alia *ex certa scientia*, quando nimirum eum perfecta notitia, & examine privilegiorum, & eorum circumstantiarum, & aliorum, quæ ad illorum conditionem spectant, proceditur. Quare cum in ipsa confirmatione additur verbum, quo significetur sufficiens præcessisse examen, seu perfectam notitiam; vel tenor antiqui privilegii confirmandi ingeritur; dicitur confirmatio *ex certa scientia*: & quando hoc non invenitur in confirmatione, erit *in forma communi*. Ac non requiritur, ut confirmatio ex certa scientia dicatur, quod totus tenor privilegii confirmandi, inseratur in confirmatione; sed sufficit hoc, vel quod clausula *ex certa scientia* apponatur: quia hæc sufficiens est signum supradictæ cognitionis: & cum per eam affirmet Princeps se confirmare ex certa scientia, illi credendum est. Tambur. *de jure Abbat. tom. 1. disp. 18. q. 1. n. 4. & 6.* Nicolaus Garcia *de benef. p. 3. c. 2. n. 230.* Donatus *tract. 11. q. 5. n. 6.* Suar. *lib. 8. c. 18. n. 6.* Petr. ab Angel. *disp. 7. sect. 4. n. 3.* Imò sufficit, quod ex aliis verbis ejusdem descripti, seu ex narratis in illo constet Principem cum plena facti cognitione procedere: & sic sufficit clausula æquipollens certæ scientiæ; ut est *de plenitudine potestatis*, per quam significat se non solum velle operari secundum Jus commune; sed supra, vel contra illud: quod non præsumitur